

Крњеуве су насељено мјесто у Буковици, удаљено 5 километара југозападно од Кистања. Смјештене су на сјеверним рубовима крашког поља, уз уску сеоску цесту, која их дјели од широког појаса крша. Припадају општини Кистање у Шибенско-книнској жупанији. Раније је село припадало општини Книн.

Становништво

Село се састоји од засеока: Шарићи и Гњидићи, скупљених око три метра широке цесте у дужини од око 3,5 километра. Шарићи су имали пред сам почетак рата, 1991. године, нешто више од 80 становника у 24 домаћинства. У дужини од једног километра живило је шест племена истог презимена: Јејићи, Пајићи, Сакићи, Терзијићи, Никићи и Шукићи, а постоји и шира подјела на: Секулиће, Ивановиће, Шпириће, Шишановиће итд. Но, сва ова су потекла и у сродству су са првопоменутих шест. Поред Шарића, постојала је и једна кућа Огњеновића, који су ту дошли у "власништво", тј. на женинство, из Какња [1].

Гњидићи су имали око 45 домаћинстава са око 130 становника, са сталним мјестом боравка, а присутна су у селу два презимена и то: Гњидић и Павић. Парохијско средиште, као и гробље засеока Гњидића су везани за Брибирску Главицу и [Цркву Светих Јоакима и Ане](#), која је освећена 1574. године, док је засеок Шарића имао властито гробље на Малом Планченику саграђено 1974. године. Парохијско средиште Шарића је [Црква Светог Илије у Ћеврскома](#)

Крсна слава мјештана је Свети Никола, док је сеоска слава 22. септембра, црквена слава Светих Јоакима и Ане [1].

У следећој табели су дати подаци о броју становника од 1857. до 1953. године [2]:

1857	1869	1880	1890	1900	1910	1921	1931	1948	1953.
172					0[нп.1]			179	199

У Другом свјетском рату само из Шарића погинуло је 12 момака, бораца обе српске војске, а непосредно при крају рата још толико их је напустило родни крај, неки од њих и заувјек .Према попису из 1991, Крњеуве су имале 477 становника, од чега 472 Срба, 1 Хрвата, 2 Југословена и 2 остала. У наредној табели су наведени подаци из пописа становништва опредељених по народностима, вршених у ФНРЈ, односно СФРЈ од 1961. до 1991 [3][4][5][6]:

Година	Укупно	Срби	Хрвати	Југословени	Остали
1961.	477	472	1	2	2
1971.	303	297	1		
1981.	261	247	1		
1991.	245	242			

Велики је број домаћинстава у Крњеувама, чији су рођаци на раду у Америци, Канади, Енглеској и западно-европским земљама попут Њемачке и Швајцарске, а доста је људи радило у Шибенику, Задру, Сплиту и Загребу. Поприличан број људи одселио се у Срем, Бачку и Банат, као и друге дјелове Југославије, тако да их сада има пар хиљада расијаних по свијету, а који вуку коријене из Крњеува. Крајем 20. вијека, наког грађанског рата у Хрватској, у Крњеувама је живјело двадесетак Шарића и нешто мање Гњидића и Павића [1].

Презимена из Крњеува

- Гњидић - Православци, славе Св. Николу
- Павић - Православци, славе Св. Николу
- Шарић - Православци, славе Св. Николу

Инфраструктура

Крњеуве су добиле електричну струју 1971. године, прво телевизор 1972, док је асфалтни пут ширине 3m (као и у свим околним селима осим Смрдеља) стигао кроз село 1977, кад је саграђен и водовод. Сви ови радови финансирани су углавном самодоприносом мјештана и добровољним радом, уз симболичну помоћ општине и републике. Телефонски прикључак за више од пола домаћинства, уведен је 1989. године [1].

Економија

Становништво Шарића имало је у посједу највећи дио крашког поља јужно од села (испод села), површине око 1,5 километара квадратних, као и имања у Ђеврсачком и Брибирском пољу и Отресу. Осамдесетих година обрађивали су око 25000 чокота (пања) винове лозе, а та култура најбоље је успјевала на овом тлу.

Почетком 1989. године, Шарићи су у свом посједу имали и 9 путничких аутомобила, једно теретно возило, 12 бицикала, као и 9 трактора, 7 мотокутиватора и 2 мотоцикла. У селу је било и 6 коња, 4 краве, око 350 оваца и коза, 26 товљеника и више од 500 комада живине.

Напомене

1. нп.1 Од 1880. до 1910. године, насеље је исказивано под именом Крњево. У 1869. подаци за насеље су садржани у заједничком попису за насеље Брибир, општина Скрадин. До 1890. оно је исказивано као дио насеља.

Референце

- 1.^ Борислав Шарић, *Буковица и Котари* ; Београд (1998), Завичајни клуб Ђеврсачког краја "Сава Бјелановић"; Cobiss.sr-id: 13268096
- 2.^ Државни завода за статистику Републике Хрватске: Насеља и становништво РХ од 1857-2001. године, Загреб, 2005.
- 3.^ Савезни завод за статистику и евиденцију ФНРЈ, попис становништва 1961. године.
- 4.^ Савезни завод за статистику и евиденцију СФРЈ, попис становништва 1971. године.
- 5.^ Савезни завод за статистику и евиденцију СФРЈ, попис становништва 1981. године.

6. 6.^ Савезни завод за статистику и евиденцију СФРЈ, попис становништва 1991. године.